

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Un testimoni del Diumenge de Rams

Avui iniciem la Setmana Santa amb la celebració del Diumenge de Rams. Aquest dia és habitual que a l'exterior de moltes parròquies i centres de culte se celebri la popular benedicció dels rams i les palmes. Acabada la lectura de l'evangeli, la comunitat congregada entra en processó al temple per continuar amb la celebració de l'Eucaristia.

Avui recordem l'episodi de la vida de Jesús en què va entrar a Jerusalem damunt d'un pollí. Diu l'evangelista que la multitud, quan passava Jesús, en-

catifava el terra amb branques i l'aclamava cridant: «Beneït el qui ve en nom del Senyor! Hosanna a dalt del cell!» (Mt 21,9).

Un dels primers testimonis que conservem d'aquesta festa entranyable és el que ens narra Egèria, una pelegrina hispana del segle IV. Egèria explica amb detall com se celebrava el Diumenge de Rams a Jerusalem. Al migdia, els fidels anaven fins a una església que es trobava a la Muntanya de les Oliveres i allà pregaven i proclamaven les lectures

de la Sagrada Escriptura pròpies del dia. Després baixaven en processó fins a Jerusalem mentre cantaven himnes. En el relat llegim que, mentre caminaven, tant nens com grans duïen rams de palmell i d'olivera. Un cop a Jerusalem, es reunien a l'església de l'Anàstasi i acabaven la celebració pregant davant de la creu.

Egèria explica que el bisbe que presidia la celebració entrava a Jerusalem com Jesús, humilment, muntat en un pollí. Demanem al Senyor que ens ajudi a portar el missatge de l'evangeli als nostres germans i germanes amb amor i humilitat. Així ho feia Jesús. Ell ens diu a cadascun de nosaltres: «Accepteu el meu jou i feu-vos deixebles meus, que soc mansuet i humil de cor» (Mt 11,29).

La pelegrina destaca de manera especial que en la processó hi participaven molts nens. Els més petits que encara no caminaven anaven a collibè dels seus pares. També comenta que procuraven que la processó marxés a poc a poc, perquè les persones grans poguessin seguir-la. Tant de bo que les nostres comunitats siguin, tal com diu el papa Francesc, «oasi de misericòrdia» (*Misericordiae vultus*, 12), on tots, però especialment els més petits i vulnerables, se sentin estimats i acollits.

Egèria descriu amb detall les lectures de la Sagrada Escriptura que es proclamaven als llocs per on passaven. Era una dona enamorada de Crist i de la Paraula. El seu testimoni ens anima a buscar algun moment de la setmana per llegir i meditar amb devoció la Paraula de Déu. Si la meditem sovint creixerem en la fe i en l'amor als altres.

Benvolguts germans i germanes, sortim a trobar Jesús amb alegria. Acompanyem el Senyor en l'inici de la Passió. Ell va anar lliurement a Jerusalem i, complint la voluntat del Pare, va donar la vida per la salvació de la humanitat. Demanem a Maria que ens ensenyi a ser al costat de la Creu de Jesús i de la de tots els crucificats del nostre món.

ACTUALITAT

Mons. David Abadías Aurín ja és nou bisbe auxiliar de l'arxidiòcesi de Barcelona

Mons. David Abadías Aurín fou ordenat bisbe el passat 25 de març en una cerimònia celebrada a la basílica de la Sagrada Família i presidida pel cardenal Joan Josep Omella, arquebisbe de Barcelona. L'ordenació episcopal va estar concelebrada per quinze bisbes, entre altres, per Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, arquebisbe de Sevilla; per Mons. Salvador Cristau, bisbe de Terrassa, i per l'arquebisbe emèrit de Barcelona, el cardenal Lluís Martínez Sistach.

En la seva primera alocució com a bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. David Abadías es va dirigir a l'Església que peregrina a Barcelona: «Soc el que

soc per la gràcia de Déu, però també per tots els qui esteu aquí», i es va mostrar agraït amb totes les persones que van poder assistir o que han marcat a la seva vida, dirigint-se a elles: «vosaltres sou el regal de Déu».

De la seva part, el cardenal Joan Josep Omella, en la seva homília va exhortar el nou prelat a «servir a Déu i a servir els germans, a tots, especialment els més necessitats, i fer-ho amb amor i alegria. No es tracta d'aconseguir càrrecs o responsabilitats, aspiració mundana, sinó seguir l'exemple de Jesucrist, el Fill de Déu».

FOTO: R. RIPOLL

ENTREVISTA

La cura dels ancians

ALICIA MOYA

La Congregació de les Germanetes dels Ancians Desemparats han celebrat 150 anys de la seva fundació. Creada «per lloar i estimar Déu» pel venerable P. Saturnino López Novoa i per santa Teresa de Jesús Jornet, la Congregació naixia, per això, amb una missió específica: l'atenció espiritual i material de la gent gran i més vulnerable. La provincial de la Congregació és la M. Alicia Moja.

On teniu presència i quin és el vostre carisma?

La casa mare la tenim a València, però estem distribuïdes en sis províncies religioses. La que formem Catalunya, Aragó, La Rioja i Navarra pertanyem a la casa ubicada a Saragossa. És una congregació actual perquè avui, encara que econòmicament no és aquella pobresa de quan es va fundar, sí que és molt necessària l'atenció personal i espiritual a aquestes persones, sobretot per la soledat en què es troben. Intentem que es trobin com a casa. I és que aquesta és casa seva!

Què rep de vosaltres, la gent gran?

Com qualsevol residència, hem de cobrir uns mínims de manutenció, d'assistència per part d'empleats i germanes, però sobretot el nostre plus és que els donem una preparació per als últims anys de la seva vida, de cara a trobar-se un dia amb el Senyor. Moltes de les persones ateses no són creients, però amb el dia a dia amb les germanes, l'estimació que reben d'elles i el servei que se'ls ofereix fan que acabin els seus dies veritablement com vol el Senyor, aquest és el nostre goig més gran!

Per què ha de servir l'aniversari?

Volem que aquests 150 anys serveixin per donar a conèixer les virtuts del nostre pare fundador, que era molt humil, i la seva tasca potser no s'ha difós prou. Va tenir la il·lusió i la inspiració de fundar una congregació femenina que vetllés per totes aquelles persones ancianes desamparades i ho va aconseguir.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

«Ens ho fas fàcil i entenedor»

Molts caps de setmana els passa ajudant el rector d'una parròquia d'un poble. És seminarista del darrer curs i aquesta activitat el posa en contacte amb el dia a dia d'una parròquia i amb la diversitat d'activitats pastorals que s'hi desenvolupen. «Quan Jesús hagué acabat de donar aquestes instruccions als seus dotze deixebles, se'n va anar a ensenyar i a predicar per aquelles poblacions» (Mt 11,1). S'hi troba a gust en aquesta mena de pràctiques. Li agrada ajudar en les celebracions de l'eucaristia dominical i donar una resposta positiva a les tasques que el mossèn li encarrega, especialment la catequesi que imparteix a un grup de nois i noies de l'ESO, cada setmana, després de la missa dominical. El grup és participatiu, escolten, pregunten i el seminarista n'està content. Ell s'ho prepara i procura desvetllar interès perquè no sigui només una classe. Sap que és molt important que la catequesi esdevingui quelcom més que una formació. Ha de desvetllar una vivència personal que porti a conèixer Jesús, a estimar-lo i que comprometi en el seu seguiment.

Fa uns dies quan va arribar a la rectoria disposat a dedicar el cap de set-

mana a les tasques que té assignades habitualment, i a d'altres que el senyor rector li indiqués, es va trobar amb un paquet i una nota. En el paquet, una dessuadora. La nota que signava un noi del grup de la catequesi dominical, deia: «Hola! Gràcies per ser, per a nosaltres, un exemple a seguir i per la teva paciència amb tots. Estic segur que seràs un bon mossèn perquè tens moltes qualitats i es nota que t'agrada. Vull dir-te, també, que m'agrada molt anar a les trobades amb nois i noies d'altres pobles. He conegut gent molt amable i molt maca. M'han caigut molt bé els mossens, els seminaristes i els altres nois i noies. Gràcies per ensenyar-me a conèixer més Jesús, a parlar amb ell. M'omple molt saber-lo a prop. Ens ho fas molt fàcil i entenedor. Una abraçada!»

«Manteniu-vos arrelats en ell, edificats sobre aquest fonament, sòlids en la fe que us van ensenyar, i amb una acció de gràcies que mai no s'acabi» (Col 2,7).

El seminarista, aquella nit, abans d'anar a dormir, va donar gràcies a Déu pel grup de la catequesi i per la seva vocació. Li va demanar mantenir-se fidel.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Compartir los sentimientos de Cristo

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Gracias, Señor, porque nos permites aclamarte como Rey y Señor. Hoy, como ayer, junto a toda la creación, proclamamos ¡Hosanna al Hijo de Dios! Nos unimos a los «niños hebreos», a los habitantes de Jerusalén y a los de nuestro entorno, sin olvidar los elementos naturales que acompañan festivamente —burrito y palmas—, y a los mantos que acogen tu paso.

Gracias, Señor, porque hoy, una vez más, nos dejas entrar contigo en las jornadas de la Semana Santa. La Liturgia de estos días suscita «en nosotros un sentimiento de asombro», pasamos de la alegría del Hosanna al profundo dolor de verte condenado a muerte y crucificado. Nos adentramos con estupor y un hondo sufrimiento. Deseamos acompañarte en tu camino, dejarnos cuestionar por ti.

En un día de Ramos, nos dijo el Papa (28.03.21): «En esta Semana Santa, levantemos nuestra mirada hacia la Cruz para recibir la gracia del estupor. San Francisco de Asís, mirando al Crucificado, se asombraba de que sus frailes no llorasen. Y nosotros, ¿somos capaces todavía de dejarnos conmover por el amor de Dios?». Abrámonos al don del Espíritu que es quien nos da la gracia del estupor. «Miremos al Crucificado y digámosle: Señor, ¡cuánto me amas, qué valioso soy para Ti! Realmente eres el Hijo de Dios. Tú eres mi Dios.»

A nuestra Madre María le rogamos que nos ayude a sorprendernos con la mente y el corazón, que nos alcance tener «los sentimientos propios de Cristo Jesús» (Flp 2,5).

Lectures de la missa diària i santoral

3. ■ Dilluns Sant (lit. hores: 2a setm.) [Is 42,1-4.6-7 / Sl 26 / Jn 12, 1-11]. Sant Sixt I, papa, mr.; Sant Nicetas, abat.

4. ■ Dimarts Sant [Is 49,1-6 / Sl 70 / Jn 13,21-33.36-38]. Sant Plató, abat; sant Benet de Palerm, rel. franciscà.

5. ■ Dimecres Sant [Is 50,4-9a / Sl 68 / Mt 26,14-25]. Sant Vicenç (o Vicent) Ferrer (1350-1419), prev. dominicà, de València (on se celebra el dilluns de la segona setmana de Pasqua). Santa Emília, vg. i mr.; santa Maria-Crescència Höss, vg. franciscana.

6. □ Dijous Sant [Missa de la Cena del Senyor: Ex 12,1-8.11-14 / Sl 115 / 1Co 11,23-26 / Jn 13,1-15]. Sant Marçalí, mr.; sant Sixt I, papa (romà, 115-125) i mr.; sant Guillem, abat.

7. ■ Divendres Sant [Celebració de la Passió del Senyor: Is 52,13-53,12 / Sl 30 / He 4,14-16;5,7-9 / Jn 18,1-19,42]. Sant Joan Bta. de La Salle (Reims, 1651 - Rouen, 1719), prev., fund. Gns. Escolles Cristianes (FSC). Sant Epifani, bisbe; sant Germà, monjo.

8. ■ Dissabte Sant. Sant Joan d'Organyà, monjo premonstratès; santa Macària, vg.

Comença el temps de Pasqua:

9. □ † Diumenge vinent, Pasqua de Resurrecció del Senyor (lit. hores: 1a setm.) [Vetlla: després dels textos de la Llei i dels Profetes, Rm 6,3-11 / Sl 117 / Mt 28,1-10. Missa del dia: Ac 10,34a.37-43 / Sl 117 / Col 3,1-4 (o bé: 1Co 5,6b-8) / Jn 20,1-9 (o bé: Mt 28,1-10). A la missa vespertina, l'Evangeli pot ser: Lc 24,13-35]. Santa Maria de Cleofàs, parenta de la Verge Maria; sant Marçal, bisbe.

DIUMENGE DE RAMS O DE LA PASSIÓ DEL SENYOR

Lectura del llibre del profeta Isaïes (Is 50,4-7)

El Senyor Déu m'ha donat una llengua de mestre perquè, amb la paraula, sàpiga sostenir els cansats. Un matí i un altre, em desvetlla l'orella, perquè escolti com un deixeble. El Senyor Déu m'ha parlat a cau d'orella i jo no m'he resistit ni m'he fet enrera: he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrancaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades. El Senyor Déu m'ajuda: per això no em dono per vençut; per això paro com una roca la cara i sé que no quedaré avergonyit.

Salm responsorial (21)

R. Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu abandonat?

Tots els qui em veuen es riuen de mi, / amb els llavis i amb el cap prenen aires de mofa: / «S'ha adreçat al Senyor, que l'alliberi, doncs; / que el salví, si tant se l'estima». R.

M'envolta una munió de gossos, / em rodeja un estol de malfactors, / m'han lligat les mans i els peus, / puc comptar tots els meus ossos. R.

Es reparteixen entre ells els meus vestits, / es juguen als daus la meva roba. / Almenys vós, Senyor, no us allunyeu; / força meva, cuiteu a defensar-me. R.

Anunciaré als meus germans el vostre nom, / us lloaré enmig del poble reunit. / Fidels del Senyor, lloeu-lo, / fills de Jacob, glorifiqueu-lo, / reverencieu-lo, fills d'Israel. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Flp 2,6-11)

Jesucrist, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes i començant de captenir-se com un home qualsevol, s'abaixà i es feu obedient fins a acceptar la mort i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeguin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

✠ Passió de nostre Senyor Jesucrist segons sant Mateu (Mt 26,14-27,66) (Fragment)

Des del migdia fins a mitja tarda s'estengué una foscor sobre tota la terra. Cap a mitja tarda Jesús crida amb tota la força: «Eli, Eli, ¿lema sabaqtaní?» Que vol dir: «Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu abandonat?» Alguns dels qui eren allí deien: «Ara crida Elies.» Un d'ells anà corrents a prendre una esponja xopa de vinagre i la posà al capdamunt d'una canya perquè begués. Però els altres li deien: «Deixa'l estar. A veure si ve Elies a salvar-lo.» Jesús tornà a cridar amb tota la força i expirà. (Pausa, agenollats)

En aquell moment la cortina que tancava el santuari s'esquinçà en dos trossos de dalt a baix, la terra tremolà, les roques s'esberlaren, els sepulcres s'obriren i resuscitaren molts cossos dels sants que hi reposaven; després de la resurrecció de Jesús sortiren dels sepulcres, anaren a la Ciutat Santa i s'aparegueren a molts. Quan el centurió i els soldats que guardaven Jesús veieren el terratrèmol i tot el que havia passat, s'esveraren molt i deien: «És veritat: Aquest home era Fill de Déu.»

Lectura del libro de Isaías (Is 50,4-7)

El Señor Dios me ha dado una lengua de discípulo; para saber decir al abatido una palabra de aliento. Cada mañana me espabila el oído, para que escuche como los discípulos. El Señor Dios me abrió el oído; yo no resistí ni me eché atrás. Ofrecí la espalda a los que me golpeaban, las mejillas a los que mesaban mi barba; no escondí el rostro ante ultrajes y salivazos. El Señor Dios me ayuda, por eso no sentía los ultrajes; por eso endurecí el rostro como pedernal, sabiendo que no quedaría defraudado.

Salmo responsorial (21)

R. Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has abandonado?

Al verme, se burlan de mí, / hacen visajes, me nean la cabeza: / «Acudió al Señor, que lo ponga a salvo; / que lo libre si tanto le quiere». R.

Me acorrala una jauría de mastines, / me cerca una banda de malhechores; / me taladran las manos y los pies, / puedo contar mis huesos. R.

Se reparten mi ropa, / echan a suerte mi túnica. / Pero tú, Señor, no te quedes lejos; / fuerza mía, ven corriendo a ayudarme. R.

Contaré tu fama a mis hermanos, / en medio de la asamblea te alabaré. / «Los que teméis al Señor alabado; / linaje de Jacob, glorificadlo; / temedlo, linaje de Israel». R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 2,6-11)

Cristo Jesús, siendo de condición divina, no re-tuvo ávidamente el ser igual a Dios; al contrario, se despojó de sí mismo tomando la condición de esclavo, hecho semejante a los hombres. Y así, reconocido como hombre por su presencia, se humilló a sí mismo, hecho obediente hasta la muerte, y una muerte de cruz. Por eso Dios lo exaltó sobre todo y le concedió el Nombre-sobre-todo-nombre; de modo que al nombre de Jesús toda rodilla se doble en el cielo, en la tierra, en el abismo, y toda lengua proclame: Jesucristo es Señor, para gloria de Dios Padre.

✠ Pasión de nuestro Señor Jesucristo según san Mateo (Mt 26,14-27,66) (Fragmento)

Desde la hora sexta hasta la hora nona vinieron tinieblas sobre toda la tierra. A la hora nona, Jesús gritó con voz potente: «Eli, Eli, ¿lema sabaqtaní?». (Es decir: «Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has abandonado?»). Al oírlo algunos de los que estaban allí dijeron: «Está llamando a Elías». Enseguida uno de ellos fue corriendo, cogió una esponja empapada en vinagre y, sujetándola en una caña, le dio de beber. Los demás decían: «Déjalo, a ver si viene Elías a salvarlo». Jesús, gritando de nuevo con voz potente, exhaló el espíritu. (Pausa, arrodillados)

Entonces el velo del templo se rasgó en dos de arriba abajo; la tierra tembló, las rocas se resquebrajaron, las tumbas se abrieron y muchos cuerpos de santos que habían muerto resucitaron y, saliendo de las tumbas después que él resucitó, entraron en la ciudad santa y se aparecieron a muchos. El centurión y sus hombres, que custodiaban a Jesús, al ver el terremoto y lo que pasaba dijeron aterrorizados: «Verdaderamente este era Hijo de Dios.»

COMENTARI

Festa d'agraïment a Jesús

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Quin contrast més gran podem observar en les celebracions d'aquest diumenge!

En primer lloc, fem memòria de l'entrada triomfal de Jesús a Jerusalem, aclamat per la gent senzilla del poble i pels infants. Una festa plena de goig per agrair el que Jesús està dient i fent, la bona gent està contenta i, espontàniament, ho manifesten a Jesús.

Avui nosaltres també podem fer una manifestació d'agraïment a Jesús, sabem quin és el seu missatge i la seva persona i, sobretot, sabem que ens estima. Al seu costat, estem contents i volem aclamar-lo per tot el que ens diu i fa. Podem sentir-nos joiosos com aquells infants, joves i gent gran que a Jerusalem van aclamar el Senyor, tot dient: «Hosanna al Fill de David. Beneït el qui ve en nom del Senyor. Hosanna a dalt del cel.»

Després, en el moment de les lectures de la Paraula de Déu, es fa una llarga narració dels últims dies del Senyor, de la seva passió i mort.

Els sacerdots del temple i els fariseus creien que Jesús era un revolucionari que engrescava el poble, els convidava a una nova manera de viure i, al mateix temps, contradeïa i posava en relleu la mala manera d'actuar que ells tenien.

Veuen que Jesús és contrari als seus interessos: creuen que el seu missatge no és bo per al poble i saben que, de vegades, va contra les lleis i tradicions que ells prediquen. Per tot això, han pres la ferma resolució de cercar tots els mitjans per poder acusar i eliminar a Jesús de Natzaret. Miren de convèncer el poble senzill i demanen al governador romà que el condemni a mort.

Pensen que Jesús fa nosa, perjudica la seva manera de viure i denuncia la seva hipocresia. Cal fer-lo desaparèixer. Aquesta és la qüestió.

L'Església ens demana que avui llegim i meditem tota la narració de l'últim sopar i de la passió i mort de Jesús, i que ens preguntem en quin dels personatges que hi surten ens podem sentir més identificats.

La diada d'avui posa en relleu unes situacions ben contrastades: primerament, l'aclamació que rep Jesús quan entra a Jerusalem i, en segon lloc, el seu últim sopar i el procés de la passió i mort del Senyor.

Meditem-ho. Així iniciarem la Setmana Santa, i refermarem la nostra fe.

AGENDA

Vetlla de pregària ecumènica pels màrtirs del nostre temps. El proper dimarts, 4 d'abril, a les 19.30 h, el bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Sergi Gordo, presidirà la vetlla de pregària ecumènica pels màrtirs del nostre temps, organitzat per la Comunitat de Sant'Egidi a la basílica Sants Just i Pastor, de Barcelona (Pl. de Sant Just, s/n).

Recés de Setmana Santa a Casa Betànica. Del 5 al 9 d'abril, Casa Betànica organitza un recés de Setmana Santa amb la possibilitat de viure les celebracions del Triduum Pasqual, dirigit pel P. Miquel Coll, S.I., i amb un preu de 200 €, a Cornellà de Llobregat. Tel: 933 751 102 (c/ Bonavista, 37).

Setmana Santa a la Comunitat Pastoral de Marina de Montjuïc. El proper dimecres, 5 d'abril, la parròquia de Sant Cristòfol organitzarà una celebració comunitària del Sagrament del Perdó a les 19 h (Pl. de Sant Cristòfol, 7). El Dijous Sant, 6 d'abril, celebració de la Cena del Senyor a les 19.30 h a la Mare de Déu de Port (c/ de Sant Eloi, 7); a les 19.30 h a Sant Bartomeu i a les 21.30 h Hora Santa (Pl. de les Matemàtiques, 35); a les 20 h a Sant Cristòfol i a les 22 h Hora Santa. El Divendres Sant, 7 d'abril, Commemoració de la Paraula a les 12 h a Sant Cristòfol; a les 18.30 h a la Mare de Déu del Port i

a les 18.30 h a Sant Bartomeu. El 8 d'abril, Vetlla Pasqual a les 21 h a la Mare de Déu del Port.

Dijous Sant a la parròquia de Santa Maria de Badalona. El proper dijous, 6 d'abril, a les 19 h, Mons. Sergi Gordo presidirà l'Eucaristia de Dijous Sant a la parròquia de Santa Maria, de Badalona. A les 21 h, presidirà la processó del Silenci davant la parròquia (c/ del Temple, 40).

Via Crucis al Parc Güell. El proper divendres, 7 d'abril, a les 10 h, Mons. Sergi Gordo, bisbe auxiliar de Barcelona, presidirà el *Via Crucis* que Comunió i Alliberament convida a participar-hi. Començarà al Cottolengo del Pare Alegre i farà un recorregut pel Parc Güell per acabar al voltant del Turó de les Tres Creus. Se seguirà el camí amb la creu escoltant l'Evangeli i fragments d'obres de grans autors, amb cants de cor i de poble. Contacte a: barcelona@clonline.es i tel. 649 935 317 (Ctra. del Carmel, 19).

Celebració litúrgica a la basílica de Santa Maria. El proper divendres, 7 d'abril, a les 16 h, el bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Javier Vilanova Pellisa, presidirà la celebració litúrgica a la basílica de Santa Maria, de Mataró, i a les 18 h, processó general de Divendres Sant a Mataró (c/ Sant Francesc d'Assís, 25).

Pregària per la Pau. El proper divendres, 7 d'abril, a les 19 h, l'església de

Sant Gaietà organitzarà una pregària per la pau amb la participació de persones ucraïneses i russes (c/ Consell de Cent, 293).

Vetlla Pasqual amb la JOC. El proper dissabte, 8 d'abril, a les 22 h, Mons. Sergi Gordo presidirà la Vetlla Pasqual amb la JOC a la Casa d'Espiritualitat de Santa Maria de Lavern, al Penedès.

Missa de Pasqua a la parròquia de Sant Miquel Arcàngel. El proper diumenge, 9 d'abril, a les 12.30 h, Mons. Sergi Gordo presidirà la missa de Pasqua a la parròquia de Sant Miquel Arcàngel, de Cornellà de Llobregat (c/ de Josep Feliu i Codina, 4).

Espiritualitat i art contemporani. Del dia 11 al 14 d'abril, de 18.30 a 20 h, curs intensiu de formació sobre l'espiritualitat i l'art contemporani, amb ponències de Francesc Torralba, Josep Minguell o Lau Feliu, entre d'altres. Inscripcions a: web@edusantpacia.cat i preu de 50 €. Per a més informació: www.facultatantonigaudi.cat (c/ Diputació, 231).

Festa de la Divina Misericòrdia a la basílica de Sant Josep Oriol. El diumenge 16 d'abril, la basílica de Sant Josep Oriol organitzarà una exposició solemne del Santíssim, de les 14 a les 17.30 h. A les 14 h, res del rosari. A les 15 h, prec de la «Coroneta» de la Divina Misericòrdia i oració personal. A les 17.30 h, benedicció i reserva del Santíssim i benedicció de medalles i es-

tampes que portin els presents. A les 18 h, missa solemne, on es resarà la Consagració a la Divina Misericòrdia. Per a més informació: tel. 934 261 622 o correu a: adim.bcn@gmail.com (c/ Diputació, 145).

Consulta altres actes de l'agenda diocesana

LLIBRES

Dios y el más allá en el pensamiento contemporáneo, de Juan A. Herrero. Aquest llibre de 344 pàgines, editat per San Pablo Comunicación, busca contribuir, amb reflexions lúcides i suggeridores,

a aquest repetitiu diàleg entre ciència i fe. L'autor aborda primer els arguments centrals sobre l'existència de Déu i del més enllà. Fa, després, una anàlisi intel·lectual, amb un cert allunyament de les doctrines a l'ús. Després se centra en l'ètica i la religió, examinant conceptes com la bellesa o la bondat. Finalment, reflexiona sobre la religió i la cultura prenent com a exemple tres destacades figures femenines de la França moderna que han tingut un extraordinari impacte a nivell mundial: Bernadette Soubirous, Teresa de Lisieux i Simone Weil.

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

Un testimonio del Domingo de Ramos

Hoy iniciamos la Semana Santa con la celebración del Domingo de Ramos. En este día es habitual que en el exterior de muchas parroquias y centros de culto se celebre la popular bendición de los ramos y las palmas. Acabada la lectura del evangelio, la comunidad congregada entra en procesión al templo para continuar con la celebración de la Eucaristía.

Hoy recordamos el episodio de la vida de Jesús en el que entró en Jerusalén subido en un pollino. Dice el evangelista que la multitud, cuando pasaba Jesús, alfombraba el suelo con ramas y lo aclamaba gritando: «¡Bendito el que viene en nombre del Señor! ¡Hosanna en las alturas!» (Mt 21,9).

Uno de los primeros testimonios que conservamos de esta entrañable fiesta es el que nos narra Egeria, una peregrina hispana del siglo IV. Egeria explica con detalle cómo se celebraba el Domingo de Ramos en Jerusalén. Al mediodía, los fieles iban hasta una iglesia que se encontraba en el Monte de los Olivos y allí oraban y pro-

clamaban las lecturas de la Sagrada Escritura propias del día. Después descendían en procesión hasta Jerusalén mientras cantaban himnos. En el relato leemos que, mientras caminaban, tanto niños como mayores llevaban ramos de palma y de olivo. Una vez en Jerusalén, se reunían en la iglesia de la Anástasis y acababan la celebración orando ante la cruz.

Egeria explica que el obispo que presidía la celebración entraba en Jerusalén como Jesús, humildemente, montado en un pollino. Pidamos al Señor que nos ayude a llevar el mensaje del evangelio a nuestros hermanos y hermanas con amor y humildad. Así lo hacía Jesús. Él nos dice a cada uno de nosotros: «Aprended de mí, que soy manso y humilde de corazón» (Mt 11,29).

La peregrina destaca de manera especial que en la procesión participaban muchos niños. Los más pequeños que todavía no andaban iban sobre los hombros de sus padres. También comenta que procuraban que la procesión marchara despacio, para que las personas mayores

podieran seguirla. Ojalá que nuestras comunidades sean, tal como dice el papa Francisco, «oasis de misericordia» (*Misericordiae vultus*, 12), donde todos, pero especialmente los más pequeños y vulnerables se sientan queridos y acogidos.

Egeria describe con detalle las lecturas de la Sagrada Escritura que se proclamaban en los lugares por donde pasaban. Era una mujer enamorada de Cristo y de su Palabra. Su testimonio nos anima a buscar algún momento de la semana para leer y meditar con devoción la Palabra de Dios. Si la meditamos con frecuencia crecemos en la fe y en el amor a los demás.

Queridos hermanos y hermanas, salgamos al encuentro de Jesús con alegría. Acompañemos al Señor en el inicio de su Pasión. Él fue libremente a Jerusalén y, cumpliendo la voluntad del Padre, dio su vida por la salvación de la humanidad. Pidamos a María que nos enseñe a estar al lado de la Cruz de Jesús y de la de todos los crucificados de nuestro mundo.

Seguiu-nos
esglesia.barcelona

 facebook.com/EsglesiaBarcelona
 [@esglesiabcn](https://twitter.com/esglesiabcn)

Sintonitzeu
Ràdio Estel: 106.6 FM